

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci vedenej na majetok úpadcu **T., s. r. o., “v konkurze“, B., N.**, IČO: X., o ustanovení nového správcu, vedenej na Krajskom súde Banská Bystrica pod sp. zn.47-24K 164/1998, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica z 22. septembra 2010, č. k. 47-24K 164/1998-1721 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. júna 2011, č. k. 3Obo 175/2010-1810, takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa **o d m i e t a.**

Žiadnemu účastníkovi sa nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici unesením z 22. septembra 2010, č. k. 47-24K 164/98-1721 ustanovil do funkcie nového správcu konkurznej podstaty P. S. D., k. s., R., B.. Ďalej uložil doterajšiemu správcovi JUDr. J. M. povinnosť riadne informovať novoustanoveného správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady do 15 od právoplatnosti rozhodnutia a v tej istej

lehote predložiť súdu správu o príjmoch a výdavkoch konkurznej podstaty úpadcu v tabuľkovej forme, položkovite a správu o hotových výdavkoch od vyhlásenia konkurzu. Doterajšiemu správcovi a novoustanovenému správcovi uložil povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia predložiť podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí všetkých dokladov.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na svoje prvé rozhodnutie z 26. marca 2010, č. k. 47-24K 164/98-1673, ktorým návrh spoločnosti V. H. L. na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov zamietol, lebo dospel k záveru, že uvedená spoločnosť nie je v tomto konkurznom konaní konkurzným veriteľom. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. mája 2010, sp. zn. 3Obo 63/2010, ktorým bolo vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Na základe návrhu spoločnosti V. H. L. - konkurzného veriteľa, doručeného súdu 30. júla 2010, súd uznesením z 08. septembra 2010, zvolal schôdzu konkurzných veriteľov na deň 22. septembra 2010. V tomto uznesení vychádzal z dokladov doložených do spisu, pričom podrobne zdôvodnil, na akom základe je označená spoločnosť konkurzným veriteľom. Na schôdzi konkurzných veriteľov, ktorá sa konala 22. septembra 2010, zástupkyňa konkurzného veriteľa, ktorý podal návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov, predložila návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty a to na P. S. D., k. s., R., B.. Za ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty hlasovalo celkom 100 % veriteľov, počítaných podľa výšky pohľadávok a prítomných na schôdzi konkurzných veriteľov, pričom súd konštatoval, že bola splnená podmienka na schválenie návrhu na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty podľa § 10 ods.7 zákona o konkurze a vyrovnaní. Preto do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovil P. S. D., k. s., R., B.. O zbavení funkcie doterajšieho správcu súd nerozhodoval, pretože jeho funkcia zanikla ex lege rozhodnutím schôdze veriteľov. Zdôraznil, že zbavením funkcie správcova zodpovednosť za čas výkonu funkcie nezaniká, je povinný riadne informovať nového správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady.

Na odvolanie úpadcu a JUDr. J. M., doterajšieho správcu konkurznej podstaty úpadcu proti tomuto uzneseniu, vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací. Vec rozhodol uznesením zo 7. júna 2011, č. k. 3Obo 175/2010-1810, ktorým potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a odvolanie JUDr. J. M. odmietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ak na schôdzi konkurzných veriteľov došlo k ustanoveniu nového správcu, takéto rozhodnutie schôdze konkurzných veriteľov nepodlieha preskúmaniu súdom. Podľa ustanovenia § 8 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní sú právomoci ohľadne ustanovenia nového správcu rozdelené medzi schôdzu konkurzných veriteľov a súd, pričom k zániku funkcie doterajšieho správcu dochádza ex lege. Je na výlučnej vôli schôdze konkurzných veriteľov, či vo funkcii ponechajú doterajšieho správcu konkurznej podstaty, alebo ustanovia nového správcu. Citované ustanovenie v tomto smere žiadne podmienky neurčuje a schôdza konkurzných veriteľov týmto spôsobom môže postupovať kedykoľvek na základe výsledkov hlasovania. Podľa rozhodnutia schôdze je súd povinný ustanoviť nového správcu. Ak schôdza schválila nového správcu konkurznej podstaty zákonom zodpovedajúcim spôsobom, je konkurzný súd na schôdzi konkurzných veriteľov povinný uznesením nového správcu ustanoviť do funkcie a to bez skúmania dôvodov, ktoré konkurzných veriteľov k tomuto postupu viedlo. V prejednávanej veci schôdza konkurzných veriteľov ustanovila nového správcu na základe 100 % hlasov veriteľov. V takom prípade doterajší správca konkurznej podstaty nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti výroku uznesenia o ustanovení nového správcu. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie doterajšieho správcu za dôvodné.

Odvolanie podal aj úpadca, ktoré odvolací súd vyhodnotil tiež ako nedôvodné. Odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. mája 2010, sp. zn. 3Obo 63/2010, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa pochybil, keď návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov z 01. februára 2010 zamietol s poukazom na uznesenie sp. zn. 4Obo 98/2009 a 4Obo 99/2009 bez toho, aby sa s postavením navrhovateľa V. H. L., ako konkurzného veriteľa úpadcu T., a. s., vôbec zaoberal v spojení s ustanovením § 10 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu vychádzalo z dokladov predložených v čase, keď dôvodnosť návrhu na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov bola posudzovaná, čo však neznamená, že od toho času sa postavenie navrhovateľa ako veriteľa úpadcu nemohlo zmeniť. Aj navrhovateľ v odvolaní poukázal na jeho návrh z 08. apríla 2003, v ktorom mali byť odstránené nedostatky uvádzaného procesného pochybenia, s ktorou otázkou sa v napadnutom uznesení prvostupňový súd nezaoberal. Za nesporné považoval odvolací súd skutočnosť, že V. H. L. prípisom z 08. apríla 2003 oznámil zmenu veriteľa a uviedol, že na základe zmluvy

o postúpení pohľadávky zo 17. augusta 2001, uzavretej so S. K., a. s., nadobudol pohľadávku zistenú v konkurze vedenom na majetok úpadcu, v sume 579 128 000,- Sk a predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo 17. augusta 2001 /notársku zápisnicu č. N 659/01, Nz 626/01/ overenú fotokópiu, výpis z cyperského obchodného registra a splnomocnenie. Uvedený výpis sa nachádza v spise na č. l. 914 a uvedené prílohy sa nachádzajú v prihláškovej zložke / č. l. 95-101/. Odvolací súd zistil, že spoločnosť V. H. L. spolu s oznámením z 08. apríla 2003, doložila súdu P. stupňa listinu preukazujúcu prevod predmetnej pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok, spísanou formou notárskej zápisnice medzi S. K., a. s. a V. H. L.. Odvolací súd konštatoval, že schôdza konkurzných veriteľov, zvaná na návrh veriteľa V. H. L., sa konala v súlade s ustanovením § 10 zákona č. 328/1991 Zb. v znení noviel, bola uznášaniaschopná a právne relevantným spôsobom rozhodla o ustanovení nového správcu konkurznej podstaty.

Pokiaľ ide o námietky platnosti resp. neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pôvodného konkurzného veriteľa S. K., a. s.. na spoločnosť V. H. L., vznesené úpadcom, tieto odvolací súd nepovažoval za relevantné, pretože úpadca v postavení dlžníka môže pri postúpení pohľadávok vo vzťahu k novému veriteľovi namietať len samotnú pohľadávku, nie je však oprávnený namietať platnosť, resp. neplatnosť právneho vzťahu medzi veriteľom a tretím subjektom. Pre dlžníka podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka je právne významná tá skutočnosť, či mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky. Táto skutočnosť je nesporná, preto má nárok na splatenie dlhu tretia osoba. Z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie potvrdil a odvolanie JUDr. J. M. odmietol.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu v časti, ktorou potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dovolaní namietal, že v konkurznom konaní nemôže byť veriteľom ten, kto postavenie veriteľa nenadobudol podľa hmotného práva. Pre zmenu v osobe veriteľa, t. j. pre vstup nového subjektu do procesného postavenia doterajšieho účastníka konania-konkurzného veriteľa, musí tento nový subjekt konkurznému súdu nielen oznámiť zmenu v osobe konkurzného veriteľa, ale súčasne aj preukázať svoj nadobúdaci titul ku konkrétnej

pohľadávke podľa hmotného práva. V prípade postúpenia pohľadávky je týmto nadobúdacím titulom jedine platný právny úkon- zmluva o postúpení pohľadávky, uzatvorená medzi doterajším konkurzným veriteľom- ako postupcom a novým subjektom- ako postupníkom, v ktorej je postupovaná pohľadávka jasne určite a zrozumiteľne špecifikovaná. V konkurznom konaní súd posudzuje platnosť právneho úkonu- zmluvy o postúpení pohľadávky ako predbežnú otázku, od vyriešenia ktorej závisí jeho posúdenie, či subjektu, ktorý sa na základe tejto zmluvy domáha priznania procesného nástupníctva, prináleží alebo neprináležia práva a povinnosti účastníka konkurzného konania. Ďalej uviedol, že spoločnosť V. sa od roku 2001 domáha priznania postavenia účastníka konania- konkurzného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo 17. augusta 2001. Žiadnu inú zmluvu nepredložila. Súd sa sústredil na formálne pochybenia v oznámeniach o zmene veriteľa a len okrajovo sa zaoberal posúdením, či zmluva o postúpení pohľadávok zo 17. augusta 2001 je platným právnym úkonom. Neprihliadali na skutočnosť, že konajúce súdy zistili jej absolútnu neplatnosť z jedného dôvodu a to nedostatku plnomocenstva osoby konajúcej- uzatvárajúcej zmluvu za spoločnosť V.. Aj toto zistenie sa však dostalo do úzadia a ďalšími vadami zmluvy sa nikdy nezaoberali. Taktiež bez toho, aby sa súdy zaoberali skúmaním, či S. K., a.s., B. nadobudla postavenie veriteľa a v závislosti od toho, postavenie konkurzného veriteľa. Súd sa zaoberal len posúdením, ktoré z oznámení spoločnosti V. bolo konkurznému súdu predložené formálne správne, t. j. súčasne aj so zmluvou, až nakoniec svoje skúmanie zúžili len na zistenie, že 08. apríla 2003 spoločnosť V. spolu s oznámením o zmene veriteľa predložila aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo 17. augusta 2001 a táto bola spísaná formou notárskej zápisnice, na základe čoho dospeli k záveru, že dodržala procesný postup pri oznámení zmeny veriteľa podľa § 7 ods. 4 ZKV. Z uvedeného dôvodu mu priznali postavenie konkurzného veriteľa a mohol navrhnúť zvolanie schôdze konkurzných veriteľov, navrhnúť a schváliť nového správcu konkurznej podstaty. Konkurzný súd bol pritom povinný ustanoviť nového správcu do funkcie. Podľa jeho názoru konkurzný súd si nesprávne vyložil odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo 63/2010, z 24. mája 2010, lebo len konštatoval, že spoločnosť V. je konkurzným veriteľom, táto spoločnosť 8. apríla 2003 spolu s oznámením predložila aj zmluvu o postúpení pohľadávok, čo v konečnom dôsledku vyústilo do uznesenia z 22. septembra 2010 o ustanovení nového správcu. K vadám, ktoré zistili v predchádzajúcej rozhodovacej činnosti, resp. k ich odstráneniu, nezaujal žiadne stanovisko, hoci nie je zrejmé, ako sa plnomocenstvo mohlo dodatočne po 2 rokoch konvalidovať.

Dovolateľ ďalej uviedol , že nového správcu konkurznej podstaty môže súd ustanoviť do funkcie len ak sú splnené zákonné podmienky. Je nesporné, že konkurzný súd je povinný ustanoviť do funkcie nového správcu, ktorý bol riadne schválený na schôdzi konkurzných veriteľov. Nového správcu v konkrétnom prípade neschválili konkurzní veritelia, ale subjekt, ktorý nenadobudol postavenie veriteľa podľa hmotného práva a teda nemá ani postavenie konkurzného veriteľa. Funkcia pôvodného správcu ex lege zaniká, len ak nový správca je schválený a ustanovený do funkcie zákonne. Odvolací súd sa nesprávne vysporiadal s odvolaním úpadcu v časti, v ktorej namietal absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedenú pohľadávku považoval za irelevantnú, pretože úpadca v postavení dlžníka môže pri postúpení pohľadávok namietat' len samotnú pohľadávku, nie je však oprávnený namietat' platnosť, resp. neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Pre dlžníka je právne významná tá skutočnosť, či mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky. Pri argumentácii odvolací súd nepochybne vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 119/2003. Uvedená právna argumentácia odvolacieho súdu by obstála za predpokladu, že k postúpeniu pohľadávky by došlo pred vyhlásením konkurzu. Odvolací súd opomenul prihliadať na ust. § 66e ods. 2 ZKV, ktoré rieši súbeh právnych predpisov hmotnoprávnej alebo procesnej povahy tak, že ZKV má prednosť pre inými právnymi predpismi, upravujúcimi tie isté právne vzťahy. Ust. § 7 ods. 4 ZKV upravuje oznámenie postúpenia pohľadávky a následnú zmenu v osobe konkurzného veriteľa. Podľa dovolateľa táto právna úprava vylučuje aplikáciu § 526 Obč. zák., a preto právny záver vyslovený v rozhodnutí č. R 119/2003 na pohľadávky postúpené po vyhlásení konkurzu, nedopadá.

Dovolateľ tvrdí, že konajúce súdy mali nielen na základe námietky úpadcu skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, ale v prvom rade ex offio, pretože v konkurznom konaní môže byť uspokojená pohľadávka výlučne toho subjektu, ktorému prislúcha postavenie konkurzného veriteľa. Tým, že súdy takto nepostupovali a neskúmali platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z hľadiska ust. § 37 ods. 1 a § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka, vec neprávne právne posúdili, čím je daný dovolací dôvod v zmysle ust. § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Na záver dovolateľ poukázal na uznesenie súdu prvého stupňa z 02. marca 2012, č. k. 47-24K 164/1998- 1875, ktorým ustanovil do funkcie nového správcu konkurznej podstaty úpadcu JUDr. G. M..

K mimoriadnemu dovolaniu sa vyjadril novoustanovený správca konkurznej podstaty P. S. D., k. s., B.. Uviedol, že JUDr. J. M. mu nikdy neodovzdal konkurzný spis a ani ho o prebiehajúcom konkurze neinformoval. Skôr než bolo rozhodnuté v odvolacom konaní o odvolaní pôvodného správcu JUDr. J. M. o tom, či odvolanie doterajšie správcu a následne ustanovenie nového správcu je vecne správne, v konkurze bola ustanovená nová správkyňa JUDr. G. M..

K mimoriadnemu dovolaniu sa vyjadril aj doterajší správca konkurznej podstaty úpadcu - JUDr. J. M.. Uviedol, že sa v plnom rozsahu s ním stotožňuje. Poukázal na rozhodnutia súdu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa zaoberali otázkou absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok z 23. decembra 1999 a následne 17. augusta 2001. Pridržiava sa svojho tvrdenia, ktoré obsahujú všetky jeho podania v tomto konaní a to, že spoločnosť V. nemá postavenie konkurzného veriteľa, a preto nie je účastníkom konkurzného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 3 O. s. p./ po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky /§ 243g O. s. p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania / § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 1 O. s. p./ preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol do funkcie nového správcu konkurznej podstaty úpadcu T., spol. s. r. o., B. ustanovený P. S. D., k. s., R., B. na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Z obsahu spisu vyplýva, že spoločnosť V. H. L., ako konkurzný veriteľ podala návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov podaním doručeným súdu 30. júla 2010 s programom: ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty. Súd prvého stupňa uznesením z 08. septembra 2010 zvolal schôdzu konkurzných veriteľov na 22. septembra 2010. Na schôdzi konkurzných veriteľov bol schválený návrh na ustanovenie nového správcu - P. S. D., k. s., B., R., a to 100 % veriteľov, počítaných podľa výšky pohľadávok a prítomných na schôdzi konkurzných veriteľov. Preto súd prvého stupňa napadnutým uznesením ustanovil do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu T., spol. s. r. o., B. uvedenú spoločnosť.

Ďalej zo spisu vyplýva, že podaním doručeným súdu 01. marca 2012 / č. I. 1873/ P. S. D., k. s. oznámil súdu, že kanceláriu v B. zrušili a v najbližšej dobe bude zrušená aj spoločnosť. Súd prvého stupňa následne uznesením z 02. marca 2012, č. k. 47-24K 164/1998-1875 podľa ustanovenia § 8 ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení /ďalej len ZKV/ zbavil P. S. D., k. s., B., R., funkcie a za správkyňu ustanovil JUDr. G. M. PhD., B..

Krajský súd v Banskej Bystrici o necelé štyri mesiace na to uznesením zo 04. júla 2012, č. k. 47-24K 164/1998-1911 ustanovil do funkcie ďalšieho nového správcu - JUDr. Ing. V. Š., B., s tým, že funkcia doterajšej správkyne zanikla.

Aj keď je konkurzné konanie kontinuálnym procesom, v jeho rámci musí konkurzný súd vydávať uznesenia, ktorými sa jednak končia jednotlivé fázy konkurzu a jednak uznesenia, ktorými sa ustanovujú noví správcovia konkurznej podstaty a následne dovtedajší správcovia končia výkon funkcie. Prvý krát súd ustanoví správcu do funkcie v uznesení o vyhlásení konkurzu. Takto ustanoveného správcu môže „vymeniť“ schôdza konkurzných veriteľov, alebo môže byť vymenený aj rozhodnutím súdu v prípade, ak súd zistí, že sú na to dôležité dôvody. Stalo sa tak aj v prejednávanej veci. Je potrebné zdôrazniť, že už v čase podania mimoriadneho dovolania /26. júna 2012/ bol z dôležitých dôvodov zbavený funkcie P. S. D., k. s., rozhodnutím súdu, teda bez rozhodnutia schôdze veriteľov a ustanovená do funkcie bola nová správkyňa /uznesením z 02. marca 2012/. Uznesenie, ktorým bola ustanovená nová správkyňa nebolo napadnuté mimoriadnym dovolaním. Teda už v čase podania mimoriadneho dovolania preskúmanie uznesenia, ktorým bol za správcu konkurznej podstaty ustanovený P. S. D., k.s., zaniklo a mimoriadne dovolanie sa stalo bezpredmetným. Uznesenia, ktoré súd prvého stupňa vydal po napadnutom uznesení, neboli predmetom tohto mimoriadneho dovolania, preto sa dovolací súd vecnou správnosťou týchto rozhodnutí nezaoberal.

Mimoriadne dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam súdu.

Podľa ustanovenia §243e O. s. p. ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon /§ 243f/ a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu

a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že jednou z podmienok na podanie mimoriadneho dovolania je, aby to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických, právnických osôb alebo štátu. Keďže v predmetnom konkurznom konaní boli vydané dve ďalšie rozhodnutia o ustanovení nových správkyň konkurznej podstaty úpadcu T., spol. s r. o., B., na základe ktorých správcom konkurznej osoby už nie je P. S. D., k. s. a tieto rozhodnutia nie sú napadnuté mimoriadnym dovolaním, nie je daná vyššie uvedená podmienka na preskúmanie uznesenia napadnutého mimoriadnym dovolaním.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je potrebné odmietnuť podľa ustanovenia § 243i ods. 2, § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm. e/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov trovy dovolacieho konania nepriznal.

Dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal toto uznesenie hlasovaním a to pomerom hlasov 5 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. januára 2013

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.